

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Πρόλογος.....	13
1. Άδολες κακίες	15
2. Αισθητική απόλαυση	18
3. Από την τραγωδία στο τραγούδι	21
4. Από το μηδέν στο ουδέν –και στο μεταξύ, τίποτα πάλι;	24
5. Από τον Δημόκριτο στον αναρχισμό	28
6. Απόλαυση	31
7. Αριστεία και ύβρις	35
8. Βούληση	38
9. Γελώντας με τον Νίτσε	41
10. Γενικεύσεις	44
11. Για ποια ένωση της Ευρώπης μιλάμε;	47
12. Δεσμά και απομεινάρια	51
13. Δημόσιος και ιδιωτικός λόγος	55
14. Διάλογος	58
15. Διαπόμπευση	62
16. Δίκες προθέσεων	66
17. Δόλια δικαιοσύνη	69
18. Είδωλα και κόμματα	73
19. Έκαστος εφ' ω ετάχθη	76
20. Ελευθερία	79
21. Ελπίδα	82
22. Εμείς και η ζωή μας	85
23. Ενώπιον του καθήκοντος	88
24. Εξουσία	91

25.	Επαίτες πολυτελείας	95
26.	Επικοινωνία	98
27.	Ες αύριον τα σπουδαία	101
28.	Ζην επικινδύνως	103
29.	Η Αριστερά ενώπιον της ιστορίας	106
30.	Η ασπίδα	110
31.	Η ασυλία της τέχνης	113
32.	Η γενναιοφυχία της πολιτικής	117
33.	Η δημοκρατία υπό απειλή	120
34.	Η δύναμη του αφανούς πλήθους	123
35.	Η εξουσία ως μίσθωμα	126
36.	Η Ευρώπη και οι πολιτισμοί της	130
37.	Η ζωή, έτσι κι αλλιώς	133
38.	Η ηθική και η γλώσσα της	136
39.	Η λογική και το σφυρί	139
40.	Η σκύλα και η ψυχή	142
41.	Η τέχνη, ασπίδα προστασίας	145
42.	Η ψυχή, το τραίνο και το άγλημα	149
43.	Η ώρα των ποιητών	152
44.	Και τα καθάρματα μπορεί να είναι χρήσιμα	155
45.	Κάλεσμα στην αβεβαιότητα της επόμενης μέρας	159
46.	Καταδικάζω την βία. Από όπου κι αν προέρχεται;	162
47.	Κοινός νους	165
48.	Λέξεις	169
49.	Λόγια και πράξεις	172
50.	Μάζα και άνθρωποι	175
51.	Με την δύναμη των ιδεών	179
52.	Μετά θάνατον ζωή	183
53.	Μισανθρωπία	186

54.	Νομοθέτες δίχως ευθύνες	190
55.	Ο αόρατος Γύγης και οι αξιότιμοι υπουργοί μας	194
56.	Ο Δίας, ο Ερμής, ο συγγραφέας	197
57.	Ο Κινέζος σοφός, ο Κλεομένης και οι πρωθυπουργοί μας	200
58.	Ο χορός των καρδιναλίων	203
59.	Οι βλαβερές συνέπειες της συνήθειας	206
60.	Οι δύο εαυτοί μας	209
61.	Οι παντοπώλες και το σκυλάκι	213
62.	Οιδίπους	216
63.	Οίκτος και τραγωδία	220
64.	Όταν ο δρόμος δεν βγάζει πουθενά	224
65.	Ουτοπία	228
66.	Πειραματικά σχολεία ή σχολεία αριστείας	232
67.	Πολυτέλεια	239
68.	Πριν από την αποκάλυψη του τάφου	243
69.	Προς άνθρωπον	247
70.	Προς τους φορείς της εξουσίας	250
71.	Προσφορά	253
72.	Σκέψη και αλαζονεία	256
73.	Τα παιδιά φιλοσοφεί	260
74.	Τα πανεπιστήμιά μας και η Χρυσή Αυγή	262
75.	Τέχνη και ζωή	266
76.	Της φιλοσοφίας το ταξίδι	269
77.	Το λάθος και οι άνθρωποί του	273
78.	Το λάθος του Αλέξανδρου	276
79.	Το πέταγμα ενός πουλιού με λαδωμένα φτερά (Σχόλιο στις «ευτυχισμένες μέρες» του Μπέκετ)	280
80.	Φιλανθρωπία	286
81.	Φιλελληνισμός και συμπάθεια	290

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο βιβλίο αυτό δεν παρατίθεται ένα αφήγημα, για να μεταχειριστώ μια λέξη του συρμού τελευταία, με αρχή, μέση και τέλος –μια ιστορία, δηλαδή, γύρω από ένα θέμα που μπορεί να ενδιαφέρει ένα, μικρό ή μεγάλο, τμήμα της κοινωνίας. Το μετά χείρας βιβλίο μοιάζει προς αμφορέα διακοσμημένο με ποικίλες παραστάσεις, που έπεσε κι έσπασε σε έναν σωρό από κομμάτια, στο καθένα από τα οποία είναι αποτυπωμένα –ολόκληρη ή λίγο-πολύ λειψή– κάποια από τις παραστάσεις.

Αυτά, λοιπόν, τα κομμάτια, ένα-ένα, με ό,τι είναι αποτυπωμένο στο καθένα τους επάνω, επιχειρώ να περιγράψω στο βιβλίο αυτό. Επόμενο είναι, μια και τα παραθέτω όπως τα βρήκα μπροστά μου, στην τύχη, να μην υπάρχει, έτσι καθώς τα περιγράφω, συνέχεια του ενός προς το άλλο. Ένα αδέσποτο θραύσμα είναι το καθένα τους, δίχως να παραπέμπει κατ' ανάγκην σε κάποιο άλλο από τα κομμάτια του αμφορέα. Ίσως έτσι να είναι καλύτερα: όσο ο διακοσμημένος αμφορέας παρέμενε ακέραιος, διατρέχαμε πάντοτε, βλέποντάς τον, τον κίνδυνο να χαθεί η ματιά μας μέσα στο πλέγμα των αλλεπάλληλων εικόνων του, σε αντίθεση προς τα θραύσματά του, που το καθένα τους, καθώς μας υποχρεώνει να επικεντρώσουμε το βλέμμα μας επάνω του, λειτουργεί σαν μεγεθυντικός φακός τούτης ή εκείνης της λεπτομέρειας του αμφορέα.

Θεοδόσης Ν. Πελεgrίνης